

Vrijdag was weer een geslaagde avond waarin we zijn begonnen met de stelling: 'Zoeken naar God is geloven, dus geloven is zoeken naar God', waarna we het hebben gehad over hoe we eigenlijk geloven. En wat onze motieven zijn voor de dingen die we doen voor God. Of dat is uit schuldgevoel, of uit liefde voor Hem.

Dwingen we onszelf elke keer maar om met God bezig te zijn? Eigenlijk komt het er op neer dat we vaak een onnatuurlijke houding hebben tegenover God, zeker als je het vergelijkt met een menselijke relatie. Daarin ga je ook niet elke dag op gezette tijden dezelfde dingen doen zodat je er maar vanaf bent; in een liefdesrelatie ben je er voor elkaar, je houdt van elkaar en geen dag is hetzelfde.. Toch hebben we de neiging in de relatie met God wel elke dag ons ritueel te doen.

We liggen zo vaak met ons zelf overhoop omdat er weer eens iets niet lukt..Omdat we te weinig bijbel lezen, te weinig bidden, te weinig getuigen van Hem. We hebben het idee dat we aan allerlei standaarden en geboden moeten voldoen om zo maar een goed christen te zijn, en voordat God het goed genoeg vindt. 'Ja maar, Jezus zegt toch dat we getuigen moeten zijn?' 'Maar Jezus haat toch de zonde?' 'En Hij zegt toch dat je Zijn woorden dag en nacht moet overdenken?' Máár Jezus zegt juist in Johannes 15:5: 'Wie in Mij blijft, gelijk ik in Hem, die draagt veel vrucht, want zonder mij kunt gij niets doen'. Eigenlijk schuilt daarin het geheim, want er staat namelijk niet dat je in God moet blijven en dan van alles moet doen om 'succesvol' te zijn.

Je hoeft alleen maar in hem te blijven en dan ZUL je vrucht dragen. Het is een automatisch gevolg van het 'in Jezus zijn'. Met andere woorden: als je erkent dat je het zelf niet kunt en dat je zwak bent, en alles in Gods handen legt en het aan Hem toevertrouwt en God Zijn werk laat doen, dan zal Hij in jou gaan bewerken wat jezelf niet kunt. Dan doe je het niet meer uit eigen kracht, maar doet Hij het. Dat geeft toch een stuk ontspanning, of niet soms? Doe je dan niets meer fout? Natuurlijk wel, maar God accepteert je op het punt in het groeiproces waar je bent. En ál je zonden worden weg gefilterd door het bloed van Jezus, wat voor ons heeft gevloeid aan het kruis... Gewoon omdat Hij zo ontzettend veel van je houdt, en zoveel ziet in JOU als persoon. Je bent echt de moeite waard!